

ชจญ.ศ.
เลขที่รับ...๑๖๖๓
วันที่ ๑๙. ๑๐. ๕๙
เวลา ๑๔. ๑๓

S.1-6
มมจ.ทีโอที
เลขที่รับ ๗๐๙๑๖
วันที่ ๒๒. ๑๑. ๒๕๕๙
เวลา ๑๓. ๕๐. ๕๕

ที่ นร ๐๔๐๘/๑๓๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๐ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง การดำเนินธุรกิจโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ ๒๑๐๐ MHz ของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

เรียน กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

๑.

อ้างถึง (๑) หนังสือบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ที่ ทีโอที/๔๒๖ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙
(๒) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๘/ป ๖๔๓
ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของ
กรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง (๑) บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ได้ขอให้สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจโทรศัพท์เคลื่อนที่
ระบบ ๒๑๐๐ MHz ของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มี
หนังสือที่อ้างถึง (๒) ขอให้บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) จัดตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
ปัญหาดังกล่าว ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวแล้ว เห็นว่า
โดยที่ประเด็นตามที่บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) หารือนั้น เป็นการหาหรือว่าการดำเนินการของ
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ตามข้อหาหรือเป็นการร่วมลงทุนตามพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุน
ในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือไม่ และการดำเนินการดังกล่าวขัดต่อบทบัญญัติในมาตรา ๔๖
แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือไม่ ซึ่งการวินิจฉัยทั้งสองประเด็นเป็นเรื่องที่
อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถาบันอื่นอยู่แล้วตามกฎหมาย โดยกรณีการวินิจฉัยว่าการดำเนินธุรกิจ
ดังกล่าวของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการให้เอกชน
ร่วมลงทุนในกิจการของรัฐฯ หรือไม่ เป็นอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการให้เอกชนร่วมลงทุน
ในกิจการของรัฐฯ ตามที่กำหนดในมาตรา ๑๖ (๙) แห่งพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุน
ในกิจการของรัฐฯ และกรณีการวินิจฉัยว่า การดำเนินการขัดต่อบทบัญญัติในมาตรา ๔๖
แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ หรือไม่ เป็นเรื่องของการพิจารณาอนุญาตและกำกับการดูแล
การใช้คลื่นความถี่ในการประกอบกิจการโทรคมนาคม ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการ
กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติตามที่กำหนดในมาตรา ๒๗ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง

รับ 6-21-0 60

วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมฯ นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงตามหนังสือที่อ้างถึง (๑) ว่าบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ได้หารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ และสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ซึ่งหน่วยงานทั้งสองแห่งได้มีหนังสือตอบข้อหารือแก่บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) แล้ว ดังนั้น เมื่อการวินิจฉัยปัญหาตามข้อหารือนี้เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถาบันอื่นตามกฎหมาย ซึ่งข้อ ๙ (๒) แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของ กรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ได้กำหนดไว้ว่า กรรมการกฤษฎีกาจะไม่พิจารณา ให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถาบันอื่นอยู่แล้วตามกฎหมาย คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) จึงไม่อาจให้ความเห็นในประเด็นตามข้อหารือนี้ได้ อย่างไรก็ตาม ภายใต้อำนาจหน้าที่ของสำนักงานฯ ขอเรียนว่าหากบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ยังมีประเด็นข้อสงสัยเพิ่มเติมก็สามารถ หารือไปยังไปยังสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ หรือสำนักงานคณะกรรมการกิจการ กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติในส่วนที่หน่วยงานทั้งสองเกี่ยวข้อง ต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นส. ๕ / ๖

(นายดิศทัต โตตระกูล)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

(รศ. ๔)

เรียน คณะกรรมการตรวจฯ ตามคำสั่ง

คณะกรรมการ บมจ. ทีโอที ที่ ๙ /

- เพื่อทราบและดำเนินการใน

ส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ลงนาม,
ชล.จ.

- เพื่อทราบด้วย

กฤษฎ.

กฤษฎ.

๒๖ ก.ย. ๕๙

กองกฎหมายเทคโนโลยีและการคมนาคม

ฝ่ายกฎหมายเทคโนโลยีและการพลังงาน

โทร. ๐ ๒๖๑๙ ๙๖๐๗ - ๘ ต่อ ๓๑๑๓ (นางสาววรลัญญา)

โทรสาร ๐ ๒๖๑๙ ๙๗๐๕

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

เรียน คณะกรรมการ/ตรวจฯ

เพื่อโปรดทราบ

๓๕.๓๕๐.

เพื่อทราบ/พิจารณา
โปรดพิจารณา/พิจารณา

นส. ๕

ลงนาม,

๒๙ ก.ย. ๕๙.

ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา

ว่าด้วย

การรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๒๒^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒”

ข้อ ๒ ในระเบียบนี้

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่ารัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

ข้อ ๓ กรรมการกฤษฎีกาจะพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี

(๒) กระทรวง ทบวง กรม

(๓) รัฐวิสาหกิจ

(๔) คณะกรรมการซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะเรื่อง โดยผ่านทางกระทรวง ทบวง กรม ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการนั้น ๆ

(๕) ผู้ว่าราชการจังหวัด เฉพาะปัญหาตามกฎหมายที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือรับผิดชอบ

(๖) คณะผู้บริหารท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือประธานสภาท้องถิ่น เฉพาะปัญหาตามกฎหมายที่คณะผู้บริหารท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือประธานสภาท้องถิ่นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือรับผิดชอบ

(๗) ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ขอความเห็นทางกฎหมายเป็นการเฉพาะราย

ข้อ ๔ เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปตามขั้นตอนของการบริหารราชการแผ่นดิน เรื่องที่กรรมการกฤษฎีกาจะพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมาย จะต้องเป็นเรื่องที่ได้มีการปรึกษาหารือระหว่างส่วนราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบหรือรักษาการตามกฎหมายแล้ว เว้นแต่จะเป็นกรณีเร่งด่วนหรือมีความจำเป็นอย่างอื่นตามที่คณะรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรีจะได้มีมติหรือคำสั่ง

^๑ คำว่า “กรรมการร่างกฎหมาย” แก้ไขเป็น “กรรมการกฤษฎีกา” โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๕ ในกรณีที่การขอความเห็นทางกฎหมายมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบนี้ ถ้าเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเห็นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนหรือจำเป็น จะส่งรับไว้เพื่อพิจารณาก่อน แล้วแจ้งให้ส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบหรือรักษาการตามกฎหมายทราบก็ได้ แต่ ถ้าเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเห็นว่ากรณีไม่ใช่เรื่องเร่งด่วนหรือจำเป็น ก็ให้ส่งเรื่องคืนไปยังส่วนราชการที่ขอความเห็นมาเพื่อพิจารณาดำเนินการตามระเบียบต่อไป

ข้อ ๖ ในกรณีที่เคยมีคำวินิจฉัยของกรรมการกฤษฎีกาหรือของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ในประเด็นเดียวกันหรือในประเด็นที่อยู่ในลักษณะเดียวกันมาก่อนแล้ว เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจะตอบโดยส่งคำวินิจฉัยที่เคยมีมาแล้วไปให้โดยไม่ต้องดำเนินการให้มีการพิจารณาวินิจฉัยใหม่ก็ได้

ในกรณีที่ปัญหากฎหมายที่ไม่ซับซ้อนหรือเป็นเรื่องเร่งด่วนซึ่งจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจะสั่งให้เจ้าหน้าที่ในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการให้เสร็จสิ้นตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้

ข้อ ๗ ในการพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมาย ให้กรรมการกฤษฎีกา หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเชิญบุคคลดังต่อไปนี้ชี้แจงแถลงข้อเท็จจริงหรือให้ความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา

(๑) ผู้แทนกระทรวง ทบวง กรม หรือรัฐวิสาหกิจเจ้าของเรื่อง

(๒) ผู้แทนกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่พิจารณา ตามที่กรรมการกฤษฎีกาหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควร

ในการพิจารณาของกรรมการกฤษฎีกา ถ้าเรื่องที่พิจารณเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิของเอกชน และกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าการฟังความคิดเห็นของเอกชนจะเป็นประโยชน์ จะขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเชิญผู้แทนของสถาบันฝ่ายเอกชน หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่กรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควร เข้าร่วมชี้แจงให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้แทนที่กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐส่งมาชี้แจงหรือให้ความคิดเห็นตามข้อ ๗ ไม่มีผู้ซึ่งทราบข้อเท็จจริงอันเป็นที่มาของปัญหากฎหมายที่กำลังพิจารณา เพียงพอที่จะให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาที่กำลังพิจารณาได้ เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควร หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจากกรรมการกฤษฎีกา ก็ให้แจ้งให้กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐนั้นส่งผู้แทนมาใหม่หรือส่งผู้แทนมาเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๙ กรรมการกฤษฎีกาจะไม่พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล

(๒) เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถาบันอื่นอยู่แล้วตามกฎหมายและกรรมการ

กฤษฎีกาเห็นว่าสมควรให้มีการดำเนินการตามกฎหมายนั้นก่อนเพื่อประโยชน์แก่การบริหารราชการแผ่นดิน

(๓) เรื่องซึ่งหากให้ความเห็นแล้วจะมีผลกระทบกระเทือนในทางการเมือง หรือทางการต่างประเทศ

ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีจะได้มีมติหรือมีคำสั่งเป็นการภายในให้พิจารณา

ข้อ ๑๐ เมื่อกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องใดเสร็จแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแจ้งให้กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ หรือผู้ที่ขอความเห็นมาทราบโดยเร็ว และให้ส่งสำเนาให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเรื่องนั้นเสนอต่อคณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบหรือเพื่อมีมติหรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ในการแจ้งความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งไปด้วยว่าเรื่องดังกล่าวได้วินิจฉัยโดยกรรมการกฤษฎีกาคณะใด หรือวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่กรรมการกฤษฎีกา

กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ หรือผู้ขอความเห็นอาจขอให้ทบทวนปัญหาที่กรรมการกฤษฎีกาคณะใดคณะหนึ่งได้วินิจฉัยไปแล้วอีกครั้งหนึ่งก็ได้ ในกรณีนี้ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาจัดให้มีการประชุมร่วมกันของกรรมการกฤษฎีกาสองหรือสามคณะเป็นการประชุมพิเศษ หรือจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาคำปัญหานั้นได้ตามเห็นสมควร

ข้อ ๑๑ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจวางข้อกำหนดและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเผยแพร่ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกาได้ตามความเหมาะสมเท่าที่ไม่เป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ

ข้อ ๑๒^๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖/ตอนที่ ๑๒๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓/๒๖ กรกฎาคม ๒๕๒๒

พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒^๑

มาตรา ๓ ให้แก้ไขคำว่า “กรรมการร่างกฎหมาย” ในพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็น “กรรมการกฤษฎีกา” ทุกแห่ง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองขึ้น ให้เป็นศาลปกครองที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง อันเป็นการดำเนินการที่สืบเนื่องจากแนวทางการจัดองค์กรคณะกรรมการกฤษฎีกาให้เป็นรูปแบบองค์กรเชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมายปกครองที่เคยดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว โดยองค์กรคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นเป็นสถาบันที่ปฏิบัติงานในด้านคดีปกครองและการสร้างบทกฎหมายรวมทั้งกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการอยู่ด้วยกันซึ่งประเทศไทยได้ดำเนินการในแนวทางนี้มาตั้งแต่ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยได้ทรงตราพระราชบัญญัติเคาน์ซิลออฟสเตต คือ ที่ปรึกษาราชการแผ่นดินขึ้นใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๑๗ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖ โดยให้มีสถาบันเกี่ยวกับการร่างกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมาย และสถาบันที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองควบคู่กัน หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุงเป็นพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ขึ้นทำหน้าที่วินิจฉัยข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างหลักกฎหมายปกครองที่เหมาะสมแก่ประเทศไทย และสร้างความคุ้นเคยในระบบวิธีพิจารณาคดีปกครองโดยจะพัฒนาให้เป็นระบบศาลปกครองอย่างเต็มรูปแบบต่อไป บัดนี้ เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองตามกฎหมายโดยเฉพาะขึ้นทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองโดยตรงแล้ว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยยกเลิกงานวินิจฉัยร้องทุกข์ให้สอดคล้องกับการจัดตั้งศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สัญญา/ปรับปรุง

๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๔

ปณตกร/ปรับปรุง

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๔๔ ก/หน้า ๔๔/๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒